

Nedel'a Diakonie 2023 21. máj 2023

„Načo mi množstvo vašich obetí? hovorí Hospodin. Sýty som zápalov z baranov i tuku z vykrmených teliat, ani krv juncov, jahniat a kozlov nemám v obl'ube! Keď sa prichádzate ukazovať predou mnou, kto vás žiadal, aby ste šliapali moje nádvorie? Neprinášajte viac márnou obeť, kadidlová obeť mi je ohavnosťou. Novmesiac, sviatočný deň odpočinku, <a>zvolávanie zhromaždenia? Neznášam neprávosť ani slávnostné zhromaždenie. Vaše novmesiace a sviatky z tej duše nenávidím; bremenom sa mi stali, ustal som znášať ich. Ak aj vystierate dlane, zastriem si oči pred vami. Ak sa aj mnoho modlíte, ja vôbec nepočúvam. Vaše ruky sú plné krvnej viny. Umyte sa, očist'ite sa, odstráňte svoje zlé skutky pred mojich oči! Prestaňte zle robiť, učte sa dobre robiť, hľadajte právo, ujímajte sa utláčaného, prisudzujte právo sirotám, zastávajte sa vdov.“ (Iz 1, 11-17)

Veľmi tvrdé slová dnes znejú z Písma svätého. Sú to slová, ktoré kedysi vyslovil prorok Izaiáš ako kritiku na adresu obyvateľov Judska a Jeruzalema – teda tých, ktorí navonok žili najintenzívnejším náboženským životom. Ved' v Jeruzaleme stál chrám, sem prichádzali pútnici, to bola výkladná skriňa židovského náboženstva. Človek by povedal, že Hospodin musí mať radosť z obrovského chrámu, zo zástupov ľudí a z dennodenných bohoslužieb, ktoré sa tam konali. A tu zrazu Izaiáš všetko to, na čom dovtedy záležalo, označil za ohavnosť v očiach Hospodinových.

Azda Izaiáš nemal rád náboženský život svojej doby? Bol to rebel, podobne ako dnes mnohí kritizujú nezáživnosť služieb Božích či fádnosť kresťanského života? Išlo Izaiášovi o to, aby skritizoval to staré a žiadal niečo nové? To vôbec nie.

Izaiášovi ide o skutočné uctievanie Hospodina, ktoré sa podľa neho nedeje prinášaním obete alebo účasťou na slávnosti ale uctením si toho, čo má rád Hospodin. To je podobné ako keď my máme niekoho radi. O zaľúbenom mladíkovi sa hovorí, že miluje aj zem, po ktorej kráčala jeho milá, rodičom je blízke to, čo milujú ich deti a deti s úctou pristupujú k tomu, čo majú radi ich rodičia. Podobne to vidí aj Izaiáš. Ak milujeme Hospodina, najlepšie si Ho uctíme tým, že budeme vyznávať to, čo má rád On.

Boh je láska a táto Jeho láska sa prejavuje v mnohých skutkoch od samotného počiatku ľudstva. Z lásky stvoril tento svet aj nás, z lásky dáva človeku všetko, čo potrebuje k životu, z lásky ho zachraňuje pred pádmi a rôznymi životnými kotrmelcami, z lásky viedol svoj ľud a z lásky poslal aj svojho Syna na svet, aby trpel a zomrel za nás a umožnil nám tak návrat do večného nebeského kráľovstva. Láska a z nej plynúce skutky, sú teda pre Hospodina to najdôležitejšie. Žiaľ, práve to sa začalo zo srdca Izraela vytrácať. Izaiáš vo štvrtom verši hovorí: „Opustili Hospodina, pohrdli Svätým Izraela, celkom sa odcudzili.“ Izrael opustil hodnoty, ktoré mu Boh vstěpeoval od prvých dní: ctiť si Hospodina, Jeho meno i Jeho sviatočný deň, vážiť si starších, neubližovať, nepodvádzať, nekradnúť, neklamať, neohovárať ani si neprivlastňovať čo im nepatrí a naopak zastávať sa slabých, podporovať chudobných, prichýliť poverených. Hospodinove prikázania od samého počiatku vykazujú jasné prvky sociálneho správania, ktoré má byť pre ľud prirodzené a má vyplývať z lásky, pretože aj Boh je láska. No nestalo sa. Preto Izaiáš dnes tvrdými slovami hovorí, že sa Boh s odporom díva na chrám, ak v ňom vidí množstvo ľudí s kamennými srdcami bez lásky.

Izaiáš dáva ľudu veľmi konkrétne rady: učiť sa robiť dobro, hľadať právo, ujímať sa utláčaného, zastávať sa vdov. Sem by sme mohli pridať celé spektrum skutkov lásky, ktoré má robiť Izrael a ktoré máme robiť aj my. Uctievanie Pána Boha totiž ani dnes nie je iné. Aj keď žijeme o tisíce rokov neskôr, slová Izaiáša sú stále aktuálne. Hospodin medzi tým svoju lásku ešte viac dokázal a to vo svojom Synovi, Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý bol Otcovi poslušný

a v láske šiel až na kríž. O to viac sme vyzývaní konať v osobnom i cirkevnom živote skutky lásky.

Dnešná nedeľa je nedeľou diakonie. Pripomína nám nie len existenciu a službu Evanjelickej diakonie ako inštitúcie, ktorá sa v našej cirkvi snaží konať to, čo aj dnes Písmo žiada od kresťanov i cirkvi, ale pripomína nám aj potrebu konať skutky lásky v našom cirkevnom zbore či v našom živote. Uvedomme si preto naliehavosť Izaiášových slov, spýtajme sa, či sami konáme dostatok skutkov lásky a pokúsme sa byť v konaní skutkov lásky ešte aktívnejší. K tomu pridajme modlitebnú podporu pre všetkých tých, ktorí sa usilujú pomáhať slabým či chorým v rôznych inštitúciách a službu Evanjelickej diakonie podporme aj finančne v ofere, ktorú nám dnešná nedeľa dáva do pozornosti. Vyznávaním a konaním toho, čo je blízke Hospodinovi, si najlepšie uctíme aj Jeho samého. Amen.

Pane a Bože náš, Ty si Bohom lásky a z lásky si stvoril tento svet i nás, z lásky nás pri živote zachovávaš a z lásky nás pozývaš aj do svojho kráľovstva, ktorého dvere sú nám otvorené pre zásluhy Tvojho Syna a nášho Spasiteľa Pána Ježiša Krista. Odpusť nám, prosíme, keď sme niekedy sami chabí a mdlí v konaní skutkov lásky a svojim Svätým Duchom nás k nim povzbudzuj. Prosíme, žehnaj všetkých tých, ktorí sú horliví v pomoci iným. Žehnaj všetkých tých, ktorí opatrujú starých a chorých, ktorí sa zastávajú slabých, ktorí pomáhajú núdznym, ktorí sa ujímajú seniorov, sirôt či zdravotne znevýhodnených. Žehnaj prácu Evanjelickej diakonie a žehnaj všetkých tých, ktorí akýmkoľvek skutkom oslavujú Tvoje meno. Kiež sme v tom sami horlivejší, kiež sami našimi skutkami dokazujeme, že sme Tvoji a kiež z našich životov plynie jasné a čitateľné svedectvo o Tvojej láske a milosti aj o našej viere a vd'ačnosti voči Tebe. Amen.

Štefan Kiss